

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 38	Utgitt 12 oktober	1935
--------	-------------------	------

Reglement vedrørende tilvirkning, omset- 4 oktbr.
ning og utførsel av medisintran.

Utfærdiget av Handelsdepartementet 4 oktober 1935 med hjemmel i kongelig resolusjon av samme dag.

I. *Bestemmelser vedrørende fremstilling og omsetning av medisintran.*

§ 1. Ved medisintran (tran til medisinsk bruk) forstås i dette reglement tran som er skikket til medisin for mennesker og som tilfredsstiller de fordringer til ekthet (opriinnelse) og kvalitet som er fastsatt i dette reglement.

§ 2. Trankontrollens inspektører, som sorterer under fiskeridirektøren, skal i inspeksjonssøiemed ha adgang til ethvert anlegg for tilvirkning av medisintran, herunder også anlegg for koldklaring eller filtrering og trandamperier ombord i fiskefartøier. Disse inspektører har rett til å utta kontrollprøver av den tilvirkede tran og de til tilvirkningen anvendte materialer.

Eieren av anlegg som foran nevnt skal være forpliktet til å etterkomme de påbud som inspektøren i henhold til sin instruks gir, samt til å avgi enhver opplysning om produksjonen og hvad dermed står i forbindelse, som måtte være nødvendig til fastslåen av tranens ekthet eller for tilveiebringelsen av statistisk materiale.

§ 3. Ved fremstilling av tran til medisinsk bruk må kun anvendes slik fiskelever som foreskrevet i den norske farmakopø (torsk-, sei- og hyselever).

§ 4. Tran som er tilvirket utenfor riket, må ikke tilblandes tran som er fremstillet her i riket av lever som i foregående paragraf nevnt, selv om den er koldklaret her i riket.

Ved tran tilvirket her i riket forstås også tran tilvirket ombord på norsk fartøi.

§ 5. Det er forbudt å selge under benevnelsen «medisintran» tran, som er tilvirket av annen lever enn i § 3 nevnt, eller som er opblandet med andre transorter.

4 oktbr. § 6. Det er forbudt å tilblende norsk medisintran annen tran enn tran fremstillet av torsk-, sei- eller hyselever. Like- så er det forbudt å tilblende tran raffinert med kjemiske midler til norsk medisintran, medmindre det måtte bli gjort tillempninger på dette område ved bestemmelser fastsatt ved instruks av fiskeridirektøren. Fiskeridirektøren utferdiger for øvrig instruks om anvendelsen av raffinert tran av torsk-, sei- og hyselever.

§ 7. Medisintran skal tilvirkes og foredles her i riket i følgende sorter:

- a) damputvunnet torskelevertran,
- b) damputvunnet annen medisintran,
- c) råtran (rå-, blank medisintran).

Medisintran må ikke selges under benevnelsen norsk medisinsk torskelevertran eller annen benevnelse som angir tranen å være av norsk opprinnelse og som tilvirket av torsk, medmindre den er fremstillet her i riket og utelukkende av lever av torsk (gadus morrhua).

§ 8. I anlegg som i § 2 nevnt skal på lett synlig måte være opslått plakater med innskjerpelse av de i de 5 foregående paragrafer inneholdte bestemmelser. Likeledes skal i slike anlegg opslåes en plakat inneholdende bestemmelsene i §§ 9—20.

§ 9. Fat og tønner og lignende emballasje som brukes ved tilvirkning, lagring og omsetning av medisintran, skal merkes med betegnelsen «medisintran» samt med navnet på den leversort eller de leversorter, hvorav tranen er fremstillet og med det nummer hvorunder anlegget er innregistrert hos fiskeridirektøren.

Videre skal alle beholdere, f. eks. tanker og kar, som anvendes til foredling eller lagring av medisintran, merkes med betegnelsen «medisintran» og med navnet på den leversort eller de leversorter, hvorav tranen er fremstillet.

Bare medisintran kan fylles på og forefinnes på emballasje og beholdere som er merket som i denne paragraf nevnt.

§ 10. Enhver som vil fremstille medisintran, skal iakttta de strengeste hygieniske hensyn i alle forhold vedrørende fremstillingen og skal derunder sørge for et omhyggelig renhold av så vel de rum hvor fremstillingen foregår, som av stimkar, smeltekjeler, tranbeholdere og den til leveren og tranen benyttede emballasje.

§ 11. I ethvert damperi skal, efter den tilvirkningsmåte som brukes, stimkar eller blikk-kar (underlegningskjeler) være utstyrt med de nødvendige apparater, som øser, trakter, silingskar, avkjølingskar og beholdere samt termometre til måling av tranens temperatur.

§ 12. Ved kjøp eller samling av lever fra fiskefartøi 4 oktbr. eller annet fartøi må leveren ikke styrtes eller transporteres løs i båt eller annet skibsrøm, men fylles i rene tønner, stamper eller kasser. Det er forbudt å tilvirke til medisintran lever som ikke har vært behandlet på den måte som foran er påbudt.

§ 13. Tønner, stamper eller kasser som benyttes til lever, må spyles med fersk vann eller sjøvann og skrubbes med kost en gang hvert døgn så lenge de er i bruk. Så vel gulvet i ethvert anlegg som ledige tønner eller annen emballasje som benyttes til leveren, må være renspylet ved avslutningen av hver dags arbeide.

§ 14. Før leveren anvendes til damptran, må det påses at ingen galdeblære henger ved den. Dessuten må lever av fisk fisket i tiden 1 mai—30 september samt lever av fisk som har gått i rødåte (*calanus Finmarkicus*) vaskes i rent vann.

Lever som er begynt å gå i oppløsning, må ikke anvendes til dampmedisintran.

§ 15. Ved tranfremstilling i blikk-kjeler (underlegningskjeler) skal disse være varme før leveren styrtes i. Under den videre opvarmning skal der stadig røres om i leveren til denne har nådd en temperatur av minst 70—80 gr. celsius. Varmen dempes derefter ved å fylle litt kaldt vann i kjelen. Tranen står en stund for å klarne, hvorefter den øses av eller tappes på avkjølingsbeholdere.

Ved blikk-kjeler hvor der også ledes direkte damp ned i leveren, bør temperaturen gå op i 85—90 gr. celsius.

§ 16. Når der ledes damp av høiere trykk direkte inn i leveren, lar man temperaturen stige til minst 90—95 grader celsius. Tranen må derefter stå i ro en halv times tid, før man tapper den av på avkjølingsbeholdere. Under dampning og klaring bør dampekaret holdes holdes mest mulig tillukket for å nedsette luftens skadelige innvirkning.

§ 17. Silingskar, avkjølingskar og beholdere hvorpå der står ferdigdampet medisintran, skal tildekkes mest mulig, så tranen beskyttes mot innvirkning av lys og luft. Dette gjelder også tønner, fat eller kar hvorpå der står råmedisintran og blanktran samt lever til slik tran.

§ 18. Fra avkjølingskaret bør tranen fylles i tønner så snart den er kald, idet man påser at der ikke følger grakse med over i tønner. Denne bør fylles næsten full.

§ 19. En eller to uker efterat tranen er fylt på tønner eller fat, skal den eftersees og mulig bunnfall fjernes. Bli tranen lagret for lengere tid, må slikt eftersyn gjentas en eller to ganger.

4 oktbr. § 20 Den tran som fåes av graksen efterat primatranen er utskilt, må ikke innblandes i primatranen.

Den førstnevnte tran må holdes for sig selv og fylles på særskilte tønner eller fat med særskilt merke og merkes tydelig med «sekunda».

Reglene i denne paragraf må også overholdes av dem som omsetter den her omhandlede tran.

II. *Spesielle bestemmelser vedrørende utførsel av medisintran av norsk opprinnelse.*

§ 21. Medisintran som utelukkende er tilvirket her i riket og som utføres her fra riket, skal ved fremleggelse av kontrollbevis fra en av Handelsdepartementet godkjent kontrollstasjon eller kjemiker for tollvesenet legitimeres å være godkjent for eksport ifølge reglementets klassifikasjon av norsk medisintran.

§ 22. Kontrollundersøkelse kan rekvireres ved henvendelse til den nærmeste av kontrollens stasjoner.

Slik henvendelse, som skal skje i betimelig tid før utførselen, kan skje muntlig eller skriftlig. Der skal dog i ethvert tilfelle utferdiges en skriftlig rekvisisjon på dertil av fiskeridirektøren anordnet skjema, som overleveres kontrollens prøvetager, når denne innfinner sig på rekvirentens lager.

Enhver rekvisisjon av undersøkelse (muntlig eller skriftlig) innføres straks i kontrollstasjonens rekvisisjonsprotokoll, hvilken innførelse i almindelighet blir bestemmende for den rekkefølge hvori prøvetagning og undersøkelse skal finne sted. Tvungen kontroll går alltid foran den nedenfor omhandlede frivillige analyse.

§ 23. På det i § 22 nevnte skjema skal rekvirenten opgi:

- 1) Den benevnelse som tranen er solgt under og merket med.
- 2) Transorten (damp-, råmedisintran m. v.), partiets størrelse og emballasjens art.
- 3) Forsendelsesmerke, tidspunkt for forsendelsen, transportmidlet og varens bestemmelsessted og -land.

Rekvirenten avgir erklæring på tro og love om at den til analyse fremstilte tran består av tran som er kjøpt eller av rekvirenten tilvirket som medisintran av lever, enten

- a) av torsk (*gadus morrhua*) eller
- b) som foreskrevet i den norske farmakopø.

Den under punkt a) nevnte tran må være solgt under og merket med en benevnelse i norsk eller fremmed sprog som angir den å være norsk medisintran tilvirket av torsk.

Likeledes må den under punkt b) nevnte være solgt under 4 oktbr. og merket med en benevnelse som angir den å være norsk medisntran.

§ 24. Når kontrollundersøkelse rekvireres, skal det for undersøkelse bestemte parti være i eksportpakket stand (jfr. dog § 35) og så vidt mulig holdes tydelig adskilt fra det øvrige lager.

Partiet forblir slik adskilt så lenge undersøkelsen og den dermed forbundne øvrige kontroll pågår.

§ 25. Kontrollens prøvetager har, når rekvisjonen er innsendt, å innfinne sig på rekvisientens lager. Prøvetageren påser at vedkommende parti er merket i overensstemmelse med angivelsene på rekvisisjonen. Derefter uttar prøvetageren prøver etter nærmere fastsatte regler. Umiddelbart etter avsluttet prøvetagning blir samtlige tønner av partiet å forsyne med kontrollens merke (segl).

§ 26. Kontrollens merke (segl) skal se slik ut:

Merket benyttes i gult (messingfarve) til norsk medisinsk damputvunnet forskelevertran og i hvitt (bly- og tinnfarve) til annen norsk damputvunnet medisntran og i blått til norsk råtran (rå- og blank medisntran), forsåvidt angår dets anbringelse på blikkemballasje i trefutteral samt emballasje av ek.

I de tilfelle hvor der anvendes almindelig forsegling med metalltråd, blyplombe og merketang, skal den samme farveforskjell fremgå av den anvendte metalltråd eller på annen måte.

Kun kontrollen kan la fremstille og ha på lager det til merkningen (forseglingen) nødvendige materiell.

§ 27. Rekvisienten plikter å stille til disposisjon for prøvetageren den arbeidshjelp som denne finner nødvendig for utførelsen av sitt arbeide. Retter rekvisienten eller nogen av hans folk sig ikke efter de anvisninger som prøvetageren gir, kan prøvetageren avbryte prøvetagningen.

Prøvetageren skal til enhver tid ha adgang til rekvisientens lager til kontroll av partier som er forsynt med kontrollens merke (segl).

§ 28. Ifall undersøkelsens resultat faller innenfor de grensetall for de kjemiske konstanter og svarer til de øvrige

4 oktbr. fordringer som av trankontrollen er fastsatt for den i § 23, 2net avsnitt nevnte medisintran, utstedes kontrollbevis. Beviset utstedes uten gebyr på dertil av fiskeridirektøren fastsatt skjema.

De nevnte grensetall og fordringer er som følger:

1. Joddtall. Torskelevertran 162,0 til 173,0, annen medisintran 160,0 til 180,0. (Joddtallet bestemmes ved hjelp av brytningsindeks, når denne viser at det ligger minst 1 enhet fra grensetallene. I motsatt fall foretas også joddtallskontroll ved direkte bestemmelse.)

For uklaret tran tillates joddtall inntil 3 enheter lavere enn ovenstående nedre grensetall angir.

2. Forsåpningstall. Torskelevertran 182,0 til 188,0, annen medisintran 182,0 til 190,0.

3. Uforsåpbart. Inntil 1,50 for damputvunnet torskelevertran og damputvunnet annen medisintran, inntil 1,60 for råtran.

4. Fri fettsyre under 0,8 % for damputvunnet torskelevertran og under 1,0 % for damputvunnet annen medisintran.

5. Lukt og smak. Den i § 5 nevnte tran skal ha en for vedkommende sort tilfredsstillende smak; den skal ikke være råtten eller ha annen fremmed bismak.

6. Harskhetsall	} skal tilfredsstille de minimumsfor-
7. Farve og	
8. Tintometertall	
dringer som fastsettes i instruks utferdiget av fiskeridirektøren.	

§ 29. Den av kontrollstasjonen utførte bedømmelse av den under § 28, 5 nevnte fordring kan, ifall de øvrige fordringer tilfredsstilles, av rekvirenten innankes for et stedlig utvalg bestående av to på medisintranens område sakkynndige medlemmer, hvorav Medicintraneksportørenes landsforening opnevner en og fiskeridirektøren en. Utvalgets bedømmelse må være enstemmig for å kunne omstyrte kontrollstasjonens avgjørelse.

§ 30. Medisintran som ligger under den i § 28 nevnte kontrollstandard, kan efter nærmere instruks fastsatt av fiskeridirektøren utføres, dersom den er solgt under og av trankontrollen er merket med en betegnelse i norsk eller fremmed sprog, som angir at tranen ikke tilfredsstiller den norske trankontrolls fordringer og som ellers ikke inneholder ordet «norsk». For land som krever opprinnelsesmerker, kan påføres norsk opprinnelse i henhold til nærmere instruks fastsatt av fiskeridirektøren.

Tranen skal tilfredsstille følgende fordringer: Joddtall 158—186, forsåpningstall 180—190, mengde uforsåpbart inntil 1,5 %, frie fettsyrer inntil 1,4 %.

Slik tran får ikke kontrollens merke (segl). Ved utførselen må bevidnelse fra kontrollstasjonen forat tranen har vært under kontroll forelegges tollvesenet. 4 oktbr.

§ 31. Kontrollbeviset utferdiges i to eksemplarer og tilstilles rekvirenten. Denne oversender det ene eksemplar til tollvesenet på det sted hvor ekspedisjonen av varen for utførsel finner sted. Det annet eksemplar medsendes skibningsdokumentene til den utenlandske importør.

Kontrollbeviset skal angi det undersøkte tranpartis størrelse og sort (damp-, rå-, blank- medisintran), emballasjens art (jern-, blikk- eketønner), forsendelsesmerket, transportmidlet og dettes avgangsdatum, rekvirentens navn, datum for prøvetagningen, den benevnelse tranpartiet er solgt under og merket med, samt kontrollens forsegling. Dessuten skal beviset påføres bemerkning om at undersøkelsens resultat tilfredsstiller de av kontrollen opstilte krav til de kjemiske konstanter og kvalitet for øvrig, samt at det bare har gyldighet i omsetning fra norsk eksportør til utenlandsk mot-tager.

§ 32. Kontrollbeviset oppbevares av tollvesenet, som påser at det parti som beviset omhandler, er i forseglet stand og merket overensstemmende med beviset.

§ 33. Ifall undersøkelsens resultat ligger under den i § 28 omhandlede kontrollstandard, har prøvetageren snarest å fjerne kontrollens segl på det tranparti, hvorav prøver er uttatt, og frigi dette.

Hvis partiet heller ikke tilfredsstiller de i § 30 nevnte fordringer, eller ikke blir eksportert, skal der for undersøkelsen betales spesielt gebyr, som fastsettes av fiskeridirektøren. Rekvirenten kan da forlange analyseresultatene utskrevet som frivillig analyse.

§ 34. Kontrollen kan tillate, likesom den også kan påby, at der holdes tran på lager i fullt eksportpakket og merket stand således at der efter kontrollundersøkelse av partiet og efter utstedelse av kontrollbevis under kontrollens opsyn kan uttas deler av partiet for eksport. Ved eksport av slike deler utstedes kontrollbevis for hver enkelt del ved fremvisning av og avskrivning på det oprinnelig utstedte.

Størrelsen av lager som her nevnt må normalt ikke overstige 200 tønner og prøvetagning og forsegling skal foregå som i § 25 nevnt. Undtagelsesvis kan dog kontrollen tillate lager på op til 1000 tønner. Kontrollen kan ved slik kontrollundersøkelse påby ekstra anordninger med hensyn til prøvetagningen, forseglingen og partienes avsondring fra det øvrige lager.

4 oktbr. § 35. Kontrollundersøkelse kan også rekvireres for tran på større beholdere som er godkjent av kontrollen. Tranen må før påfyllingen være ensartet, eller den må blandes godt på beholderen før prøvetagningen.

Efter prøvetagning fra slike beholdere blir disse å forsegle både i påfyllings- og tappekraner.

Ved tapning av tran fra slike beholdere har prøvetageren å fjerne seglet på tappekranene, å påse tapningen fra beholdere til eksportemballasje samt umiddelbart derefter å forsyne denne emballasje med kontrollens merke (segl).

Efter avsluttet tapning blir beholderens tappekran igjen å forsegle, ifall der finnes kontrollundersøkt tran tilbake på beholderen.

Kontrollbevis for tran som er undersøkt fra beholdere som nevnt, utstedes efter utført undersøkelse samt ved utførsel av deler av tranen på beholderen. Disse deler avskrives på det opprinnelig utstedte bevis.

§ 36. Kontroll av tran som eksporteres på emballasje av mindre innhold enn 10 liter, må foregå på den i foregående paragraf beskrevne måte.

Dersom slik emballasje utgjøres av flasker eller annen originalemballasje bestemt for forbrukerne, skal der over denne emballasjes åpning anbringes kontrollmerke (segl) efter forskrifter som nærmere fastsettes av fiskeridirektøren.

For kontroll av tran som i denne paragrafs 2. ledd nevnt skal erlegges spesielle gebyrer, hvis størrelse fastsettes av fiskeridirektoratet.

§ 37. Kontroll av medisintran som eksporteres i aromatisert stand, skal foregå på den måte at tranen før aromatiseringen på vanlig måte anmeldes til vedkommende kontrollstasjon for undersøkelse. Anmeldelsen må inneholde nøiaktig opgave over mengde, art og sammensetning av aromatiseringsstoffet, som må godkjennes av vedkommende kontrollstasjon før tilsetningen. Tilsetningen skal foregå under stasjonens kontroll, likesom denne har adgang til å utta prøver av den aromatiserte tran og, også på annen måte å ha den under kontroll.

For kontroll av tran som i denne paragraf nevnt skal erlegges spesielle gebyrer, hvis størrelse fastsettes av fiskeridirektoratet.

§ 38. Ved eksport av opvitaminisert medisintran skal denne tilfredsstille de vanlige fordringer til norsk medisintran, dog kan det uforsåpbare innhold gå op til 2,0 %. Den skal både på analysebeviset og på tønne angis og merkes med betegnelsen «forsterket», «opvitaminisert» eller lignende i et sprog som man kan gå ut fra at mottageren forstår.

§ 39. Der skal være adgang til under særlige omstendigheter å få tranpartier eksportkontrollert utenfor den for kontrollens funksjonærer fastsatte arbeidstid. De herved forbundne utgifter blir å dekke av rekvirenten efter satser som fastsettes av fiskeridirektoratet.

III. *Spesielle bestemmelser vedrørende innførsel og utførsel av utenlandsk tran.*

§ 40. Ved utenlandsk medisntran forstås tran som er tilvirket utenfor riket (jfr. dog § 4, 2net ledd).

Den omstendighet, at slik tran er koldklaret eller filtrert eller på annen måte behandlet her i riket, forandrer ikke forholdet med hensyn til dens benevnelse som utenlandsk tran.

§ 41. Ved innførsel av utenlandsk medisntran skal kontrollstasjonen prøveta partiet, og mottageren skal overfor tollvesenet bevidne at kontrollstasjonen har fått meddelelse om det for innførsel bestemte parti.

Meddelelsen skal avgis på en av fiskeridirektoratet utferdiget blankett i 2 eksemplarer og skal angi utførselssted og utførselsland, innførselssted, tiden for innførselen og skibets navn, partiets størrelse og sort.

Meddelelsen skal videre inneholde erklæring på tro og love om at det angjeldende tranparti ikke vil bli tilblandet tran, som er tilvirket her i riket av lever som foreskrevet i den norske farmakopø.

Kontrollstasjonens bevidnelse må forelegges for tollvesenet, før partiet utleveres mottageren.

Tranen skal tilfredsstille de i § 30 nevnte fordringer. Dog kan frie fettsyrer gå op til 2 %.

§ 42. Mottager av innført utenlandsk medisntran kan ikke avhende eller på annen måte overdra denne eller deler derav til annen innenlandsk kjøper eller mottager, før den sistnevnte har gitt kontrollstasjonen meddelelse som i foregående paragraf nevnt.

§ 43. Ved utførsel av utenlandsk medisntran skal den som utfører varen, fremlegge for tollvesenet bevidnelse fra kontrollstasjonen om at denne har fått meddelelse om utførselen og har kontrollert partiet.

Meddelelsen skal avgis på en av fiskeridirektoratet utferdiget blankett i 2 eksemplarer og angi transportmidlets navn, utførselsdatum, bestemmelsessted og -land, partiets størrelse, transorten (dampmedisntran, råmedisntran, blank tran), den benevnelse partiet er solgt under og merket med, forsendelsesmerke, og hvorvidt partiet er koldklaret her i

4 oktbr. riket, samt hvilke innførte partier utenlandsk tran det angjeldende parti skriver sig fra.

Meddelelsen skal videre inneholde erklæring på tro og love om at det angjeldende tranparti så lenge det har vært i dens eie som utfører varen, ikke har vært tilblandet tran som er tilvirket her i riket av lever som foreskrevet i den norske farmakopø, samt at partiet ikke er solgt under eller merket med en benevnelse som angir tranen å være norsk.

Når meddelelse som foran nevnt avgis, må det angjeldende tranparti være i full eksportpakket og merket stand.

§ 44. Det påhviler kontrollstasjonen å påse at den benevnelse som anføres i den i foregående paragraf nevnte meddelelse, ikke angir tranen å være av norsk opprinnelse, samt at partiet er merket med denne benevnelse. Hvis tranen ikke har tilfredsstillt de i § 28 fastsatte fordringer til norsk tran, skal den påstemples en betegnelse som i § 30 nevnt i en farve som avviker fra den øvrige merkning (f. eks. rødt).

Stasjonens bevidnelse påføres den ene av de i foregående paragraf nevnte blanketter, som tilstilles den som utfører varen. Denne oversender den til tollvesenet på det sted hvor ekspedisjonen av varen for eksport finner sted. Det påhviler også tollvesenet å påse at tranens benevnelse på blanketten er i overensstemmelse med dens merkning.

Utenlandsk medisintran som ikke tilfredsstiller de fordringer som i § 30 nevnt, kan ikke eksporteres som medisintran.

§ 45. Kontrollstasjonen har når som helst adgang til å utta prøver for analysering og undersøkelse av, og til for øvrig å kontrollere utenlandsk medisintran som forefinnes her i landet, til identifisering av tranens utenlandske opprinnelse.

Kontrollens prøvetager har adgang til det lager som tilhører innehaveren av utenlandsk medisintran.

IV. *Bestemmelser om frivillig rekvisisjon av analyse av tranprøver.*

§ 46. Der skal ved trankontrollstasjonene være adgang til å få analysert tranprøver som innsendes til stasjonene. Slik analyse har intet med de i henhold til trankontroll-loven utferdigede bestemmelser å gjøre. Analysens resultat meddeles på særskilte, for slik analysering anordnede skjemaer.

§ 47. For utførelse av analyser som i foregående paragraf nevnt erlegges en godtgjørelse som fastsettes av fiskeridirektoratet.

V. *Bestemmelser vedrørende kontroll av vitamininnholdet i medisintran.* 4 oktbr.

§ 48. For den som fremstiller eller forhandler medisintran på flasker og annen originalemballasje bestemt for forbrukerne, skal der være adgang til å få slik tran vitaminundersøkt.

§ 49. Slik undersøkelse foregår ved Norges vitamininstitutt og omfatter bestemmelse av antall A og D-vitaminenheter i tranen.

§ 50. De som vil ha tran som i § 48 nevnt vitaminundersøkt som kontrollforholdsregel, må underkaste sig de bestemmelser med hensyn til prøvetagning, forsegling og dermed forbunden øvrig kontroll som er fastsatt i dette reglements avsnitt II.

Prøvetagning og forsegling foregår på den måte som beskrevet i avsnittets § 35.

§ 51. For å anses som vitaminundersøkt i kontrolløiemed må den tran undersøkelsen har omfattet, forsynes med et av det offentlige utstedt kontrollbevis.

Hvis undersøkelsens resultat ligger over de grensetall med hensyn til vitamin A og D som fastsettes av Norges vitamininstitutt, utstedes slikt bevis.

§ 52. Ansøking om å få tran som i § 48 nevnt vitaminundersøkt i kontrolløiemed innsendes til fiskeridirektoratet, som fastsetter den godtgjørelse som rekvirenten skal erlegge for undersøkelsen og det med den øvrige kontroll forbundne arbeide.

§ 53. Bestemmelsene i dette reglement avløser fra og med 15 november 1935 og inntil videre de av Handelsdepartementet 4 januar 1930 utferdigede «Bestemmelser vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran», med senere forandringer.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

8 oktbr.

I medhold av landskommunelovens § 46, jfr. kongelig resolusjon av 14 november 1924, stadfester departementet Sem herredstyres vedtak av 31 mai 1935 om opprettelse av folkeregister i Sem herred, Vestfold fylke.

Departementet stadfester videre i medhold av lov om folkeregistre av 24 juni 1915, jfr. kongelig resolusjon av 2 desember 1927, de vedtekter som er vedtatt av herredstyret i møter 9 september og 2 oktober 1935.

Vedtektene lyder så:

§ 1. I medhold av lov av 24 juni 1915 om folkeregistre skal der fra 14 oktober 1935 opprettes folkeregister for Sem herred.

8 oktbr. Til istandbringelse av dette folkeregister skal der pr. 14 oktober 1935 optas et manntal (folketelling) over samtlige i Sem fast eller midlertidig bosatte personer. Til kontroll av folkeregistrets riktighet skal der senere efter formannskapets bestemmelser avholdes lignende manntall.

§ 2. Ved disse folketellinger (manntall) skal enhver som er fast eller midlertidig bosatt innen kommunen, være pliktige for sig og medlemmer av sin husstand (familiemedlemmer, tjenere, losjerende og andre) å meddele folkeregistret opplysning om: fullt navn, stilling eller erhverv, bopel, fødselsår og -dag, fødested, statsborgerforhold, ekteskapelige stilling samt for innflyttede personers vedkommende tillike tiden for deres flytning til Sem.

§ 3. Enhver som avgir grunn eller husrum til beboelse av andre skal meddele folkeregistret oppgave over de personer til hvem grunn eller husrum avgis, samt over antall og størrelse (antall rum) av gårdens beboelses- eller andre husleiligheter.

§ 4. De i § 2 omhandlede oppgaver blir å meddele ved utfylling av tellingslister (personlister), som tilstilles de opplysningspliktige før tellingen, og som efter på listen angitt frist igjen avhentes hos dem.

Enhver gårdeier er pliktig til, så snart han har mottatt tellingslistene, for sin gård å sørge for personlistenes videre fordeling til de opplysningspliktige samt for listenes innsamling i utfylt stand til den på listene angitte tid.

De i § 3 omhandlede oppgaver blir å meddele ved utfylling av særskilte tellingslister (huslister) og attestasjoner på disse.

§ 5. Utdeling av de i § 4 omhandlede lister til gårdeiere så vel som listenes senere avhentning hos gårdeierne utføres av særskilte av formannskapet antatte tellere.

§ 6. Enhver som tar fast eller midlertidig bopel i Sem eller som flytter fra en bolig til en annen innenfor herredets grenser, eller som flytter ut av herredet for å ta fast eller midlertidig bopel annetsteds, skal melde dette til folkeregistret for sig og medlemmer av sin husstand med oppgivende av de flyttendes fulle navn, fødselsår og -dag samt livsstilling. For såvidt de øvrige i § 2 nevnte opplysninger ikke tidligere er meddelt til folkeregistret, kan også disse kreves oppgitt.

§ 7. Enhver som avgir grunn eller husrum til beboelse av andre, skal meddele til folkeregistret, hvem der på de i § 6 nevnte måter flytter til eller fra hans eiendom eller husleilighet.

§ 8. De i §§ 6 og 7 foreskrevne meldinger skal være avgitt til folkeregistret innen 14 dager efter at flytningen

fant sted. Meldingen kan skje enten skriftlig eller ved frem- 8 oktbr.
møte (personlig eller ved fullmektig) i folkeregistret.

§ 9. Ved avgivelse av skriftlig anmeldelse skal følgende skjema anvendes:

Flytningsmelding.

Herved meldes til..... folkeregister adr.....
at nedennevnte personer den..... 193.... er flyttet

fra vei (gate) nr..... etasje gnr..... bnr.....
eller eiendommens navn og beliggenhet

til..... vei (gate) nr..... etasje gnr..... bnr.....
eller eiendommens navn og beliggenhet

NB. På samme blankett må bare opføres de personer som
følges ad i flytningen, d. v. s. flytter *fra* samme sted
til samme sted.

	Fullt navn. (Det daglige navn understrekes; for hustru og enker til- føies pikenavn).	Livsstilling og er- hverv, (arbeids giver, arbeidssted). Her angis for løserende og tjenere, tillike hos hvem de bor.	Fødselsår og dag. Fødested.	Ekteskapelig stilling.	Når innflyttet til	Statsborgerforhold	Når innflyttet til landet	Hjemstavn ved innflytning til
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								
11.								
12.								

..... i..... den..... 193....

(Anmelderens navn og stilling).

(Underskrift av den flyttendes hus-
vert med påført nøiaktig adresse).

8 oktbr. § 10. Ved innflytning til Sem skal den i lov av fattigvesenet av 19 mai 1900 § 19 omhandlede flytningsattest forevises for folkeregistret, likesom flytningsattester fra Sem utstedes av folkeregistret.

Særskilt fortegnelse over innflyttede personer blir ikke å føre ved folkeregistret.

§ 11. Overtredelse av nærværende forskrifter medfører straff i henhold til straffelovens § 339.

8 oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, jfr. § 67 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, stadfestes som gjeldende inntil videre den av Kråkerøy bygningskommunestyre, Østfold fylke, vedtatte tilleggsbestemmelse til brandlovens § 15 om at det påbudte antall feininger innskrenkes til 1 gang i sommermånederne og 3 ganger i de andre måneder, i alt 4 ganger årlig.

8 oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 4 juni 1920, jfr. §§ 23 og 27 i brandloven av 15 august 1908, godkjennes som gjeldende inntil videre den av Borgund herredstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 6 september 1935 vedtatte forandring av § 5 i forskriftene for brandvernet i Langevåg på betingelse av at der i forskriftene §§ 2 og 5 inntas bestemmelser overensstemmende med det som er anført i skrivelse fra Norges brandkasse av 24 september 1935, således at de nevnte paragrafer kommer til å lyde:

§ 2. Med brandvernet holdes øvelser efter brandstyrets nærmere bestemmelse, og der skal være minst 2 ordentlige øvelser årlig. Motorsprøiteavdelingen skal dog ha øvelse hver annen måned.

§ 5. Brandvernet består av: brandchefen, varabrandchefen, brandmesteren og motorsprøiteføreren. Av de 3 øverstbefalende må aldri 2 samtidig være fraværende fra stedet.

Videre av

1 motorsprøiteavdeling med avdelingsfører og varamenn samt 4 maskinister.

1 vannlangeravdeling med avdelingsfører og varamenn.

1 stige- og brandseilavdeling med avdelingsfører og varamenn.

Av de 4 maskinister til motorsprøiten må aldri 3 samtidig være fraværende fra stedet.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

9 oktbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Gjerdrum herredstyre, Akershus fylke, i møter 13 desember 1934 og 7 mars og 14 september 1935 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten har følgende ordlyd:

§ 1. På offentlig vei må der ikke finne sted oppløp eller sammenstimlen av folk, slagsmål, skriken, musiseringen, dans, lek eller lignende, hvorved den offentlige orden forstyrres, ferdsele hemmes eller veifarende forulempes. Det forbydes å spille kort eller fortære berusende drikke på offentlig vei.

Som offentlig vei regnes i disse vedtekter enhver vei, adkomst, plass eller lignende, som er åpen for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet.

§ 2. Ingen må uten den kjørendes tillatelse kripe op på eller henge sig ved vogn eller annet kjøretøi underveis eller til noget sådant fastgjøre håndvogn, kjelke eller slede.

§ 3. Kjelkeakning, skiløpning, skøiteløpning og lignende kan politiet (lensmannen) forby på offentlige veier, der hvor det vil være farlig eller til hinder eller vesentlig ulempe for ferdsele.

§ 4. Vogner, der benyttes til kjøring av gjødsel, avfall fra husene, gateskarn eller annen urenslighet, skal være tette, så intet spilles.

§ 5. Politiet (lensmannen) kan pålegge eier av hund, som er bisk eller som viser tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å fare mot dem eller gjøre ad dem, å holde den borte fra offentlig vei eller forsynt med forsvarlig munnkurv.

Eier av hund skal holde den borte fra offentlig vei fra kl. 10 aften til kl. 6 morgen, når den ikke ledsages av nogen.

Tisper skal holdes inne i løpetiden.

Ukjente hunder kan av politiet (lensmannen) opbringes og 8 dager efterat eieren forgjeves er varslet i lokalt blad, drepes eller selges.

§ 6. Ingen må på eller utover offentlig vei skyte med gevær eller lignende, avbrenne fyrverkerisaker, krutt, eller eksploderende gjenstander av nogen slags, og heller ikke må der kastes sten, sneball eller annet, hvorved skade kan bevirkes eller de som ferdes på veien, fortreddes.

9 oktbr. § 7. Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive, besudle eller gjøre uleselige.

§ 8. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen), dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning.

Politiet (lensmannen) bestemmer når sådan sammenkomst skal være avsluttet, men ingen tillatelse må gjelde lenger enn til kl. 2 natt.

Festarrangøren pålegges å holde nødvendig politiopsyn.

§ 9. Ingen må gå omkring i herredet for å musisere, forevise kunster, severdigheter eller lignende uten politiets (lensmannens) skriftlige tillatelse.

§ 10. Uten tillatelse av politiet (lensmannen) må ingen holde dramatiske eller andre offentlige forestillinger og forevisninger, konserter m. v. som er omhandlet i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4, eller som næring holde offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkasting eller lignende. Tillatelsen knyttes alltid til en bestemt ansvarlig person og kan tilbakekalles når som helst.

§ 11. Enhver, som har fått tillatelse til å gi forestilling eller annet som er anført i § 10, skal etterkomme de regler, som politiet (lensmannen) måtte foreskrive. Besøkende plikter å etterkomme politiets (lensmannens) ordre i og utenfor lokalet og i det hele å iaktta sømmelighet og orden.

§ 12. De, der gir konserter, forestillinger eller forevisninger av den i § 10 omhandlede art, har å utrede en avgift til herredskassen for hver forestilling eller hver dag av fra kr. 2,00 til kr. 50,00 efter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse. For teatre etc. som drives gjennom lengere tid, bestemmes avgiften av formannskapet innen det samme grensebeløp. Avgiften betales forskuddsvis.

Konserter etc. der gis i veldedig øiemed kan av politiet (lensmannen) respektive formannskapet, fritas for avgift.

Vedkommende bekoster selv politiopsyn, når sådant av politiet (lensmannen) anses nødvendig.

§ 13. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter straffelovens § 339, forsåvidt den ikke inngår under strengere straffebud.

Denne vedtekt trer i kraft 1 — en — måned efter at den er stadfestet av departementet. Fra samme tid opheves den tidligere politivedtekt for herredet som er stadfestet ved kongelig resolusjon av 22 februar 1924, og departementets beslutning av 13 september 1926.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

9 oktbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Aure herredstyres beslutning i møter 8 juli og 14 september 1935 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Aure herred, Møre og Romsdal fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 1 januar 1936. Den skal lyde således:

§ 1. Utsalgssteder for varer i Aure herred holdes med nedennevnte undtagelser lukket på hverdager fra kl. 20 til kl. 7. Lørdager lukkes kl. 19.

På søn- og helligdager holdes lukket hele dagen. Jul- og nyttårsaften lukkes kl. 18. De 7 siste hverdager før julaften kan der holdes åpent til kl. 21.

§ 2. Kunder må ikke innlates i lukningstiden. Dog skal det være tillatt efter lukningstid å ekspedere dem som er innkommet før lukningstiden.

§ 3. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, II.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

9 oktbr.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 at den som i Lyngen herred, Troms fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 november 1935 å regne skal ha bevilling.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

9 oktbr.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Sarpsborg bystyre i møte 24 september 1935 vedtatte regulering av strøket mellom Kullås og St. Olavs Voll, derunder ophevelse av den på reguleringskartet med «A» merkede Grimkells gate i Sarpsborg.

I henhold til nevnte lovs § 3 stadfestes den av bystyret i samme møte i forbindelse med reguleringsplanen vedtatte vedtekt for bebyggelse av det omhandlede strøk.

Vedtekten er sålydende:

«Husene plasseres således som vist på reguleringsplanen. Herfra kan bygningsrådet tilstede undtagelser; dog må bygningene ikke opføres nærmere gatene enn byggelinjene angir.»

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

9 oktbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Grue herredstyre i møter 19 januar

9 oktbr. og 18 februar 1935 vedtatte reguleringsplan for strøket omkring Kirkenær jernbanestasjon på betingelse av at bebyggelsen langs riksveien til Kongsvinger ikke opføres nærmere midte av den regulerte vei enn 10 meter. Reguleringen av gate som planovergang ved gate 4 utstår og omfattes således ikke av stadfestelsen.

I henhold til den ovennevnte lovs § 3 approberes enn videre som gjeldende inntil videre de av herredstyret vedtatte bygningsvedtekter, sålydende:

Bygningsvedtekter

for strøket omkring Kirkenær stasjon i Grue.

1. Ad lovens § 23.

Det skal overalt kun være åpen bebyggelse. Bygningsrådet kan dog for forretnings- og industribeyggelse samtykke i at det bygges direkte til nabogrensen når brandvegg anvendes og sikkerhet tilveiebringes ved tinglyst erklæring for at naboen opfører sin bygning således at gavlene dekker hinannen. Bygninger tillates kun opført med inntil 2 fulle etasjer. Med bygningsrådets tillatelse kan der i loftsetasjen innredes beboelseshus, hvortil i tilfelle må føre 2 trappeoppganger. Bygningsrådet skal ved behandlingen av tegningene påse at bygningene får en god utformning og kan forlange at anmeldelsen ledsages av perspektivtegning av bygning med omgivelser.

2. Ad lovens § 48 og § 62.

Ingen tomt må bebygges uten at det til denne fører en av bygningsrådet godkjent vei. Forsåvidt veien ikke tilhører den byggende, skal den være ham varig sikret ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

3. Ad lovens § 57.

Hvad som i denne paragraf er bestemt om faste eiendommer og hjemmelsbrev på solgte eiendommer skal også gjelde ved bygsel- og festebrev. Betalingen for opmålings- og kartforretninger erlegges efter følgende regulativ:

§ 1. For opmåling eller utstikning av tomter og grunner betales

Når arealet ikke overstiger 500 m² kr. 10,00

For hver overskytende 500 m² » 2,00

Dessuten betales for kartets tegning » 5,00

I denne betaling, der erlegges ved utleveringen, er innbefattet erstatning for medhjelp, instrumenthold,

samt forretningens beskrivelse og bekreftet utskrift av 9 oktbr. samme. Betaling til kartvidne erlegges dog ekstra med kr. 0,80 pr. time.

§ 2. Blir det målte areal å beregne i forskjellige særskilt angitte deler, økes gebyret for det samlede areal med $\frac{1}{5}$ av ovenstående under a) bestemte gebyr med hver særskilt opmålt del.

§ 3. For fremmøte til begjært opmålingsforretning der av en av administrator utilregnelig årsak ikke kan fremmes, betales kr. 5,00.

§ 4. For gjenpart av eldre kartforretning betales $\frac{1}{5}$ av det i § 1 bestemte gebyr.

§ 5. For attest vedkommende grunneiendommer og forandringer i deres areal betales kr. 2,00

4. Ad lovens § 97.

Bygningsrådet kan forsåvidt det finner det nødvendig, forlange at det på tak anbringes snefangere av godkjent materiale, samt stiger av ildfast materiale. For øvrig skal det til ethvert beboelseshus høre brandstige godkjent av bygningsrådet.

5. Ad lovens § 114.

Trebygning må ikke ha større grunnflate enn 150 m². I særlige tilfelle kan bygningsrådet gi samtykke til at grunnflaten utvides til maksimum 250 m².

6. Ad lovens § 144.

- a) Ved innsendelse av byggeanmeldelse betales kr. 2,00.
- b) For tilsyn med byggearbeidets utførelse og meddelelse av ferdig-attest, erlegges for nye bygninger for 1 etasjes høide med bebygget grunnflate:

Av inntil	25 m ²		kr.	5,00
»	»	50 »		» 10,00
»	»	100 »		» 15,00
»	»	150 »		» 25,00
»	»	200 »		» 30,00

og derefter for hver påbegynt 100 m² et tillegg av kr. 10,00. For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hvad der er bestemt for en etasje.

- c) Ved påbygning og underbygning beregnes kun for den eller de etasjer som tilføies. For del av etasje betales efter dennes flateinnhold.
- d) For tilsyn med bygning av åpne og lukkede skur samt uthusbygninger vedrørende gårdsdrift betales en fjerdedel av de i punkt b fastsatte beløp.
- e) For tilsyn efter bygningsloven som ikke går inn under punktene b—d betales kr. 5,00.

- 9 oktbr. f) Gebyrene beregnes og opkreves av bygningsrådets formann. Gebyr efter punkt a betales ved anmeldelsens inngivelse, og gebyrene for tilsyn efter punkt b—c betales forskuddsvis ved anmeldelsens godkjenning. Kvittering for betalt tilsynsgebyr bør påføres den skriftlige byggetillatelse. Gebyrene brukes til bestridelse av utgiftene ved bygningskontrollen, kontorhold og lignende.

Bygningsrådet kan anta en kyndig mann til å bistå bygningsrådet med å føre tilsyn med tillatte byggearbeider. Hans godtgjørelse utredes av gebyrene.

7. Ad lovens § 146.

Bygningsrådet og helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også sådanne som ikke er eller aktes bebygget.

- 9 oktbr. **Skriv** frå Arbeidsdepartementet.

I medhald av § 27 i bygningslovi frå 22 februar 1924 godkjenner departementet den reguleringsplan for Halkjelsvik bygningskommune, Møre og Romsdal fylke, soleis han er vedteken av bygningskommunestyret i møte 6 mai 1934 og 30 april 1935 på vilkår av at gata på austsida av kyrkjegarden vert 6,5 meter breid rekna frå den austre reguleringslina, soleis at 0,5 meter av gategrunnen langs kyrkjegarden vert utlagd til kyrkjegard. Med omsyn til hamneanlegg, brygger og andre utbygningar i hamni må det forhaldast i samhøve med hamnedirektøren sitt skriv dagsett 31 juli 1934.

I medhald av § 3 i den ovannemnde lovi godkjenner departementet enn vidare som gjeldande inntil vidare dei bygningsvedtekter som bygningskommunestyret har vedteke i samhøve med reguleringsplanen på vilkår av at vedtektene vert redigerte soleis:

«I tettbygnað strok skal forutan gesimshøgð ogso fastsetjast takvinkel og takform før det vert teke til med nokon nybygnað i kvartalet.

Utparsellering skal gå fyre seg etter den tomtedeling som reguleringsplanen syner, og husi skal leggjast i sovore forhold til dei regulerte vegar og grannegrensor som bygningsplanen syner. Bygningsrådet kan gjera undantak frå dette innan råma av bygningslovi og bygningsvedtektane sine fyresegner.

I strok, der det skal vera tettbygnað og industristrok, skal alle hus oppførast av mur. I industristrok kann det likevel oppførast mindre skur — opne so vel som lukte — av tre i ei høgð.»

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard